

Τὸ κάλυμμα τῆς ὀπῆς τοῦ ἀμπαροῦ, ἦτοι τῆς ἀποθήκης.

ἀμπαρομμάτι τό, ἀμάρι. ἀμπαρομμάτ' Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ μάτι.

1) Τὸ στόμιον τοῦ ἀμπαροῦ, ἦτοι τῆς ἀποθήκης.

2) Διαμέρισμα ἀποθήκης.

ἀμπαροπαράθυρο τό, ἀμάρι. ἀδαρουπανάθιρον Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ παραθύρι. Τὸ ἀδαρουπανάθιρον ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἀμπαροπανάθερο.

Μικρὰ τετραγωνικὴ ὀπὴ ἐν τῷ τοίχῳ ὑπὲρ τὴν ἀποθήκην: Ἄνοιξι τ' ἀδαρουπανάθιρον γιὰ νὰ γλέπ'ς κι κατέβα μέσ' ὅς τ' ἀδάρ' νὰ βγάλ'ς καρπό.

***ἀμπαρόπουλλο** τό, ἀμπαρόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὰ ἀποθήκη. Συνών. ἀμπαράκι.

ἀμπαρος ὁ, Πελοπ. (Δημητσάν.)

Μεγεθυντ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρι.

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ: Τοῦ δεῖνα ἢ κοιλιὰ εἶν' ἀμπαρος. Συνών. ἀμπάρα.

ἀμπαροτινάχτης ὁ, Ἡπ. ἀδαρουτ'νάχις Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ τιναχτής.

Ὁ κενωτὴς τῆς ἀποθήκης, ἐπὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Μάρτις, γόδαρτ'ς, ἀδαρουτ'νάχις κι κονφ'νιδουτ'νάχις (ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον γίνεται δριμύ ψῦχος καὶ ἐξαντλοῦνται αἱ ζωοτροφίαι) Ἰμβρ. Συνών. ἀδεια-σταμπάρης, κόφινιδουτινάχτης, τιναχτοκαλαθίδης.

ἀμπαρότοιχος ὁ, ἀμάρι. ἀδαρότ'χους Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ τοῖχος.

Ὁ τοίχος οἰκίας, τοῦ ὁποῖου ἐφάπτεται ἡ ἀποθήκη.

ἀμπάρρα ἡ, μπάρα Εὔβ. (Κονίστρ.) Κύθν. Κύπρ. Λνκ. (Λιβύσο.) Μεγίστ. Νάξ. (Βόθρ. Τρίποδ.) Ναύστ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. (Κώμ.) Χίος δάρρα Ἄνδρ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων.) Σέριφ. Σύμ. ἀμπάρρα σύννηθ. καὶ Τσακων. ἀσάραρα Πελοπ. (Λακων. Μάν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀμπάρρα, ὅπερ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *barra*. Πβ. GMeyer, Neugr. Stud. 4,10. Τὸ ἀσάραρα ἐκ τοῦ Ἰταλ. *sbarra*. Κατὰ ΣΔραγούμ. ἐν Ἀθηνῶν 23 (1911) 73 ἐκ τοῦ Γαλλ. *barre*.

1) Μοχλὸς τετραγωνικὸς ἢ κυλινδρικός, ξύλινος ἢ σιδηροῦς, διὰ τοῦ ὁποῖου κλείονται ἔσωθεν θύραι καὶ παράθυρα κοιν. καὶ Τσακων.: Βάζω - βιάζω τὴν ἀμπάρρα. Τρανῶ τὴν ἀμπάρρα νὰ κλείσῃ ἢ πόρτα κοιν. || Φρ. Βάζω τὸν δεῖνα ἀσάραρα (προβάλλω ὡς δικαιολογίαν) Θήρ. || Ἄσμ.

Ἄγιε μου Κωνσταντῖνε μου, μὲ τὴ μεγάλη μπάραρα

Μεγίστ. Συνών. καντινάτσο, καταρράχτης, μαναβέλλα, μάνταλος, περάτης, σίδερο, σύρτης. 2)

Πληθ., δύο σανίδες, αἰτίνες διὰ γόμφων στερεοῦν τοὺς

πόδας τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Πελοπ. (Συκεῖα Κορινθ.)

3) Λεπτὴ σανὶς Κύπρ. 4) Σιδηρὰ ράβδος προσαρμοζομένη καθέτως τῶν σανίδων τῆς βάσεως βαρελλίου ἢ κάδου χάριν ἀσφαλείας Πελοπ. (Καλάβρυτ.) 5) Ράβδος ἐσχάρας κατασκευαζομένη ἐκ σιδήρου εἰς σχῆμα T Ναύστ.

6) Σιδηροῦς μοχλὸς μήκους περίπου ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου Ναύστ. Συνών. λαστός, σκαλιστήρι.

7) Θύρα ἐκ δύο ξύλων χιαστὶ τεθειμένων ἢ κιγκλιωτῆ χρησιμοποιουμένη εἰς κήπους, ἀμπελῶνας καὶ ἀγρούς περιπεφραγμένους Θράκ. Στερελλ. (Ἄρτοτ. Λεπεν.) — Λεξ. Αἰν. Συνών. μακελλίνα. 8) Εἴσοδος ἀλωνίου Θρακ. (Αἰν. Κεσάν.) κ. ἀ.

9) Ὁ περιγεχαραγμένος χώρος, τὸ ὄρητήριο, εἰς τὸ ὁποῖον μένει ἐκάστη τῶν ὁμάδων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ παιδιᾷ Εὔβ. (Κονίστρ.) Πελοπ. (Λάστ.) Συνών. ἀμπαριζώνι. β) Ἡ γραμμὴ ἢ χαραιομένη πρὸ ἐκατέρας τῶν ὁμάδων ἐν τῇ παιδιᾷ, ἣτις καλεῖται γιουρδάκι Πελοπ. (Μαντίν.) 10) Ἐνικ. καὶ πληθ., ἡ παιδιὰ ἀμπάριζα 2, ὁ ἰδ., ἐνιαχ.: Παίζομε τὴν ἀμπάρρα Εὔβ. (Κονίστρ.) Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 5395 (ἔκδ. JSchmitt) «ὡσάν παιγνίδιον παίζομεν, τὸ λέγουσιν ἀμπάρρες».

ἀμπαράκι τό, ἀμάρι. δαρράκι Πάρ.

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα, διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Ὁ κρικός. Συνών. κοράκι, παρασύρτης.

ἀμπαρρίτσα ἡ, μπαρρίτσα Ναύστ. ἀμπαρρίτσα Πελοπ. (Ἄρκαδ. Λάστ. Στεμν.) ἀδαρρίτσα Πελοπ. (Λακων.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

1) Σιδηρίον στρεφόμενον περὶ ἄξονα, δι' οὗ κλείονται κυτία, ἐπιπλα κτλ. Ναύστ. Συνών. κοκοράκι. 2) Ἡ παιδιὰ ἀμπάριζα 2, ὁ ἰδ. Πελοπ. (Ἄρκαδ. Λακων. Λάστ. Στεμν.)

ἀμπαροκλειδώνω ἀμάρι. δαρροκλειδώνω Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. κλειδώνω.

Κλείω ἔσωθεν ἀσφαλῶς διὰ τῆς ἀμπάρρας. Συνών. ἀμπαρρώνω 1, κλειδαμπαρρώνω. Πβ. ἀμπαροκλείω.

ἀμπαροκλείω ἀμάρι. ἀμπαροκλειῶ Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. κλείω, παρ' ὃ καὶ κλειῶ.

Κατασκευάζω περίφραγμα περὶ κτῆμα: Ἀμπαροκλειῶ τὰ κλήματα.

ἀμπαρομάννα ἡ, ἀμάρι. ἀμπαρομάννα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρρα καὶ μάννα. Διὰ τὴν μεγεθυντικὴν σημ. τοῦ β' συνθετ. πβ. ἀβγομάννα, ἀγγουρομάννα, ἀμπελομάννα, καβουρομάννα κττ.

Πρόχειρος θύρα εὐρείας εἰσόδου αὐλῆς κττ.: Ἐφκειασα τ'ν ἀμπαρομάννα μ' ἀπόξ' ἀπ' τ'ν αὐλή μ'.

***ἀμπαροσουφιλιώνω**, ἀμπαροσ'φιλιώνω Πελοπ. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. σουφιλιώνω.

Κλείω: Ἄσμ.

